

Bundan 44 yıl önce 11 Aralık 1975 tarihinde aramızdan ayrılan Hüseyin Nihal Atsız, bu ülkede yetişen en büyük ülkücülerden biridir. Büyük Türkçü, yazar, şair, tarihçi, edebiyatçı ve fikir adamıdır. Maddî menfaatle, şahsi çıkarla hiç ilgisi olmamıştır. Yalnız Türklük için yaşamış, Türklük için savaşmış ve Türklük için ölmüştür. Atsız edebiyat ve fikir tarihimizde cesur, mert, dürüst, asla yalan söylemeyen, yüksek ahlaklı karakter adamlardan biridir. Atsız ne ye inandıysa onu, sonu nereye varırsa varsın, hapse girmeyi dahi göze alarak savunmuştur. Atsız mücadelece kimliği yanında büyük bir ilim adamı ve büyük bir edebiyatçıdır. Atsız bir yılmaz bir Türkçüdür.

Biliyoruz ki;

Buradan uğurlarken onu binlerce Bozkurt

Orada karşılayan binlerce Alp-Eren var.

Ve Tanrı Kut Mete'nin huzurunda Atsız'ı

Kür Şad'la Kül Tiğin le diz vururken gören var.

Töredir; konan göçer, doğan gün batar elbet

Tanrı zeval vermesin devlet, din ve KUR'AN var

Dayanılmaz olsa da Atsız'lığın acısı

Ulu Tanrı'ya şükür yine soy var. Turan var.

Kıymetli fikir adamı Hüseyin Nihal Atsız'ı ve zorlu bir dönemde adını tarihe yazdıran bütün dava büyüklerimizi ve tüm Şehitlerimizi rahmet ve minnetle anıyoruz. Ruhları şâd, mekânları cennet olsun. ÜLKÜTEK

Biliyoruz ki, Atsız ne yaşadığı dönemde, ne de sonra, gerçek manada anlaşılamadı, anlatılamadı. Ömrü boyunca en sadık yol arkadaşları, ızdırap, yalnızlık, hasret ve hepsinden acı olan bir bekleyişti. Geçmişte olduğu gibi bugün de Türk Milleti'nin fedakarları olarak biliyoruz ki anlaşılamıyoruz. Ama ne gam, "Biz uzun soluklu bir yürüyüşteyiz asırlar sonrasına hitap ediyoruz"!

Fani olan dünyada, kenarda yaşamaya mahkum edilmiş,yaşamında diğer ülkücüler gibi çile çekmiş bu büyük dava adamının, ebediyette, Tanrı Dağı'nın zirvesinde Türk beylerinin otağında baş köşeye oturtulmuş olması en büyük tesellimizdir.